

I et øjeblikks kedsomhed.

Hvis De nogensinde har ladet fjernsynet eller et computerspil agere babysitter, ved De, hvad vi skriver om.

Børn kan absorbere ufattelige mængder udefrakommende impulser. De kan indtage underholdning fra det øjeblik, de slår øjnene op.

Forældre, pædagoger, skolelærere og andre voksne gør, hvad de kan, for at tilfredsstille de stadigt stigende krav om flere, bedre og stærkere stimuli.

Men i virkeligheden ville de fleste danske børn have rigtig godt af noget helt andet. Nemlig at kede sig. Noget så banalt som en pause. En mulighed for at tænke selv. Måske endda agere i stedet for blot at reagere. Uden sam-

“KEDSOMHEDEN
ER I VIRKELIGHEDEN
DET LILLE TILLØB,
DER SKAL TIL FOR AT
TAGE ET SPRING”

menligning i øvrigt, gælder det samme for de fleste virksomheders medarbejdere. Enhver moderne arbejdsplads tilbyder kurser, efteruddannelse, videreuddannelse og alle håndte personlig udvikling. For slet ikke at tale om kunstforeninger, motionsklubber, medarbej-

derblade og intranettets herligheder. Nye indtryk, nye ideer og nye muligheder flyder os i møde i et tempo, der gør det svært ikke at lade sig distrahere.

Men vi har brug for det modsatte. Det er først, når vi bremser modtagelsen af nye indtryk, at vi skaber plads til at tænke nyt. Når der ikke sker noget som helst, begynder vi at kede os. Og det giver de fleste intelligente mennesker en ustyrlig lyst til at ændre status quo. Kedsomheden er i virkeligheden det lille tilløb, der skal til for at tage et spring. Hvad enten man er barn eller voksen.

Vi burde kort sagt alle sammen kede os lidt mere. Ikke hele tiden, men måske bare et par minutter om dagen.